Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător Maria Țurcan
Dosarul nr. 2ac-500/25
(2-23104540-02-2ac-11082025)

D E C I Z I E

18 martie 2026 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele completului, judecătorul Valeriu Arhip
Judecătorii Hristina Craveț şi Roman Pascari
Grefier Gabriela Catrinesco

examinând, în şedinţă de judecată publică, cererea de apel declarată de avocatul Iulian Timotin, în interesele SRL ”Ev Point” ,

împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 30 iunie 2025, prin care s-a admis integral acțiunea,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată, înaintată de S.R.L. ”Esco-Voltaj” către S.R.L. ”Ev Point” privind încasarea sumei, penalității de întîrziere și cheltuielilor de judecată și

acțiunea reconvențională a S.R.L. „Ev Point” către S.R.L. ”Esco-Voltaj” privind încasarea prejudiciului,

a c o n s t a t a t:

Circumstanțele cauzei:

La data de 19 iulie 2023, S.R.L. ”Esco-Voltaj” s-a adresat cu cererea de chemare în judecată către S.R.L. ”Ev Point” privind încasarea sumei, penalității de întîrziere și cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamantul S.R.L. „Esco-Voltaj” a invocat că, la data de 28.06.2019, între părți a fost încheiat contractul nr. 01/ES, având ca obiect livrarea stațiilor de alimentare pentru vehicule electrice și a echipamentelor conexe, în valoare totală de 170 200 lei.

Se menționează că, în executarea contractului, conform facturii fiscale nr. AAE0314137 din 02.03.2020, reclamantul a livrat, iar pârâtul S.R.L.„Ev Point” a recepționat bunurile contractate.

Potrivit Anexei nr. 1 la contractul menționat, termenul de achitare a prețului a fost stabilit la 15 zile de la livrare, respectiv până la 17.03.2020.

Ulterior, la data de 20.07.2020, părțile au încheiat Acordul nr. 1 la contractul nr. 01/ES, prin care au convenit amânarea termenului de plată până la 01.09.2025, precum și achitarea suplimentară a sumei de 5% din valoarea mărfii cu titlu de servicii de asistență inginerească, în cuantum de 8 510 lei.

De asemenea, la data de 15.10.2019, între părți a fost încheiat contractul nr. 01/EV, având ca obiect livrarea de stații de alimentare pentru vehicule electrice și echipamente conexe, în valoare de 63 370 Euro.

Conform facturii fiscale nr. AAE0314138 din 03.03.2020, ulterior ajustată prin livrări de retur și factura EAA002565696 din 19.06.2020, bunurile au fost livrate și recepționate în valoare totală de 1 181 400 lei.

Potrivit Anexei nr. 1 la contractul nr. 01/EV, termenul de achitare a fost stabilit la 30 de zile de la livrare, respectiv până la 02.04.2020. Ulterior, prin Acordul nr. 2 din 20.07.2020, părțile au convenit prelungirea termenului de plată până la 01.09.2020 și achitarea suplimentară a sumei de 5% pentru servicii de asistență inginerească, în cuantum de 59 070 lei.

Totodată, la data de 25.02.2020, a fost încheiat contractul nr. 0104/ES, în baza căruia au fost livrate bunuri în valoare de 464 000 lei, conform facturii fiscale nr. AAE0314141 din 26.05.2020.

Potrivit Anexei nr. 1 la acest contract, termenul de achitare a fost stabilit la 180 de zile de la livrare, respectiv până la 22.11.2020. Prin Acordul nr. 1 din 20.07.2020, părțile au convenit achitarea anticipată până la 01.09.2020, precum și plata a 5% din valoarea mărfii pentru servicii de asistență inginerească, în sumă de 23 200 lei.

Reclamantul susține, că obligația pârâtului de achitare a contravalorii bunurilor livrate, precum și a sumelor de 5% pentru servicii de asistență inginerească, urma a fi executată până la data de 01.09.2020.

Potrivit actului de verificare a decontărilor reciproce pentru perioada 01.09.2019–28.09.2020, pârâtul a achitat contravaloarea bunurilor livrate la 28.09.2020, însă nu a executat obligația de plată a sumei de 90 780 lei cu titlu de servicii de asistență inginerească.

Reclamantul mai invocă faptul că, în perioada 01.09.2020–data sesizării instanței, între părți a avut loc corespondență și negocieri, însă obligația restantă nu a fost executată.

În urma somației din 08.09.2020, pârâtul a solicitat prezentarea actelor justificative pentru efectuarea plății și exonerarea de penalități, prin cererea nr. 106 din 02.10.2020.

Prin răspunsul din 11.11.2020, reclamantul a acceptat achitarea sumei de 90 780 lei și a renunțat la penalități, condiționat de executarea imediată a obligației de plată.

Ulterior, la 18.03.2021 și 21.06.2023, reclamantul a expediat cereri prealabile repetate, prin care a solicitat achitarea datoriei și a penalităților contractuale.

Reclamantul invocă prevederile punctelor 3.3–3.5 din acordurile adiționale, potrivit cărora pârâtul era obligat să achite 5% din valoarea mărfii până la 01.09.2020, iar în caz de întârziere se aplică penalitate de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere.

În baza acestor prevederi, reclamantul a calculat penalități de întârziere în cuantum total de 120 786,10 lei, aferente neexecutării obligației de plată și întârzierii executării plăților efectuate ulterior scadenței.

Reclamantul S.R.L. „Esco-Voltaj” solicită: -încasarea din contul pîrîtului S.R.L. ”Ev Point” în beneficiul reclamantului a sumei de 90 780 lei pentru serviciul de asistență inginerească;- încasarea din contul pîrîtului S.R.L. ”Ev Point” în beneficiul reclamantului S.R.L. ”Esco-Voltaj” a sumei de 120 786,10 lei cu titlu de penalitate de întîrziere; -încasarea din contul pîrîtului S.R.L. ”Ev Point” în beneficiul reclamantului S.R.L. ”Esco-Voltaj” a sumei de 6 347 lei cu titlu de taxă de stat.

Ulterior, în cadrul procesului, pîrîtul S.R.L. „Ev Point” a înaintat cerere reconvențională către S.R.L.„Esco-Voltaj” privind încasarea prejudiciului.

În motivarea acțiunii reconvenționale, S.R.L. „Ev Point” a indicat că, potrivit prevederilor acordurilor adiționale la contractele încheiate între părți și invocate de reclamant,

cumpărătorul s-a obligat să achite în beneficiul vânzătorului o sumă echivalentă cu 5% din valoarea totală a mărfii livrate, sumă calificată de părți drept cheltuieli pentru servicii de asistență inginerească.

Pârâtul reconvențional susține că, în sensul dispozițiilor Codului civil al Republicii Moldova, clauza respectivă presupune prestarea efectivă a unor servicii de către vânzător în beneficiul cumpărătorului, iar obligația de plată este condiționată de executarea reală a acestor servicii.

Se mai menționează, că simpla includere a unei asemenea clauze contractuale nu echivalează cu prestarea efectivă a serviciilor, iar dreptul la remunerație apare doar în măsura dovedirii executării prestației.

În acest context, S.R.L. „Ev Point" invocă prevederile art. 1363 Cod civil și arată că raporturile juridice de prestări servicii impun, pe lângă existența contractului, și dovada executării efective a lucrărilor sau serviciilor, materializată prin acte justificative, inclusiv acte de predare-primire, procese-verbale de executare sau alte documente contabile relevante.

Se susține că, în speță, reclamantul nu a prezentat probe care să confirme prestarea serviciilor de asistență inginerească, lipsind din materialele cauzei facturi fiscale aferente acestor servicii, acte de executare a lucrărilor, acte de predare-primire sau alte documente care să ateste executarea efectivă a obligațiilor pretinse.

Totodată, pârâtul reconvențional arată că actul de verificare a decontărilor reciproce anexat la dosar indică inexistența datoriilor reciproce, aspect ce contrazice pretențiile reclamantului privind existența unei obligații restante.

De asemenea, se menționează că actul de predare-primire a serviciilor invocat de reclamant nu a fost adus la cunoștința pârâtului anterior litigiului, nefiind probată transmiterea acestuia prin mijloace de comunicare sau alte modalități confirmate de recepționare.

În aceste condiții, S.R.L. „Ev Point" susține că nu a fost dovedită prestarea serviciilor de asistență inginerească, iar pretenția privind plata sumei de 90 780 lei este lipsită de temei juridic și probator.

În drept, acțiunea reconvențională se întemeiază pe prevederile art. 9, 15, 16, 20, 774–776, 858, 901 și 915 din Codul civil, art. 20 din Constituția Republicii Moldova și art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Prin acțiunea reconvențională, S.R.L. „Ev Point" solicită: încasarea din contul SRL „Esco-Voltaj" a sumei de 90 780 lei, cu titlu de prejudiciu pentru neexecutarea obligațiilor contractuale.

Poziția instanței de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 30 iunie 2025, s-a admis integral acțiunea. S-a încasat de la S.R.L. „Ev Point" în beneficiul S.R.L. „Esco-Voltaj" suma de 90 780 lei, cu titlu de preț al serviciului de asistență inginerească, suma de 120 786,10 lei, cu titlu de penalitate de întîrziere, suma de 6347 lei, cu titlu de taxă de stat, iar în total suma de 217 913,10 lei. S-a respins acțiunea reconvențională a S.R.L. „Ev Point" către S.R.L.„EscoVoltaj" privind încasarea prejudiciului și cheltuielilor de judecată, ca nefondată.

Solicitarea apelantului:

Invocând dezacordul cu soluția primei instanțe, prin e-mail, la 30 iunie 2025, avocatul Iulian Timotin, în interesele SRL "Ev Point", a depus apel împotriva hotărârii Judecătoriei

Chișinău, sediul Centru din 30 iunie 2025, solicitînd casarea acesteia și emiterea unei noi hotărîri, prin care să fie respinsă integral acţiunea principală şi admisă integral acţiunea reconvenţională.

Argumentele părţilor:

În motivarea apelului, reprezentantul apelantului a susținut că actul de decontări prezentat de intimat la fila nr. 34 din dosar constituie o recunoaștere a faptului că între părți nu există obligații restante sau datorii reciproce, întrucât din conținutul acestuia nu rezultă existența vreunei obligații neexecutate.

Se mai invocă faptul, că intimatul nu a prezentat alte acte de decontare, nici măcar unilateral întocmite, care să ateste existența unei datorii sau a unor raporturi obligaționale suplimentare între părți.

Referitor la răspunsul S.R.L. „Ev Point” (fila dosarului nr. 33), apelantul arată că prin scrisoarea nr. 106 din 02.10.2020 intimatul a solicitat expres prezentarea actului de predare-primire a lucrărilor și a facturii fiscale, documente care, potrivit susținerilor apelantului, nu au fost comunicate în adresa sa.

Se susține, că niciun act de îndeplinire a serviciilor nu a fost transmis în mod efectiv către S.R.L. „Ev Point”, iar înscrisurile anexate la dosar nu au fost anterior comunicate părții pârâte.

Cu privire la înscrisurile de la filele nr. 36-39 ale dosarului, apelantul contestă relevanța și veridicitatea acestora, arătând că intimatul nu a putut oferi explicații convingătoare privind lipsa anexelor la anumite corespondențe electronice, precum și privind momentul emiterii actelor de prestare a serviciilor și corelarea acestora cu perioadele de calcul al penalităților.

Se mai invocă faptul, că înscrisurile prezentate de intimat nu pot fi reținute ca probe concludente în lipsa confirmării transmiterii și recepționării lor de către pârât.

Apelantul susține că, în speță, nu sunt întrunite condițiile legale pentru existența unui raport de prestare a serviciilor de asistență inginerească, întrucât lipsesc documentele obligatorii aferente executării acestora, inclusiv actele de recepționare, procesele-verbale de predare-primire, facturile fiscale sau alte documente contabile care să confirme prestarea efectivă a serviciilor.

Se mai arată că înscrisurile de la filele 48-49 ale dosarului, emise de reprezentantul S.R.L. „Ev Point”, indică în mod expres lipsa temeiurilor documentare pentru pretențiile reclamantului, inclusiv lipsa actelor de prestare, a actelor de verificare a decontărilor, a proceselor-verbale de executare sau a documentelor fiscale justificative.

Totodată, apelantul invocă faptul că procedura prealabilă nu a fost finalizată în mod corespunzător, întrucât nu a fost realizată o clarificare efectivă a pretențiilor între părți.

În ceea ce privește acțiunea reconvențională, apelantul susține că, în lipsa prestării efective a serviciilor invocate, nu poate exista obligația de plată corespunzătoare, iar eventualele pretenții trebuie respinse ca neîntemeiate.

Se mai arată că, în ipoteza reținerii existenței unor obligații reciproce, pretinsul prejudiciu invocat de pârât ar trebui apreciat ca fiind cel puțin egal cu sumele solicitate de intimat prin acțiunea principală.

În privința susținerilor referitoare la exclusivitatea sau calitatea de dealer, apelantul invocă răspunsul emis de producătorul „Circontrol”, din care rezultă că S.R.L. „Ev Point” deține

calitatea de dealer oficial pe teritoriul Republicii Moldova, aspect ce, în opinia apelantului, contrazice susținerile intimatului privind lipsa temeiului juridic al pretențiilor formulate.

La cererea de apel administratorul SRL ”Esco-Voltaj”, Cristina Stratan a prezentat referință, prin care și-a exprimat dezacordul cu argumentele expuse în cererea de apel, solicitînd respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată.

Termenul de declarare a apelului:

În conformitate cu prevederile art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

În acest context, având în vedere că dispozitivul hotărârii Judecătoriei Criuleni, sediul Central a fost pronunțat la 30 iunie 2025, iar cererea de apel a fost depusă în aceiași zi- 30 iunie 2025, Colegiul judiciar constată că aceasta a fost declarată în termen.

Poziția părților în ședința de apel:

În ședința instanței de apel reprezentanții apelantei S.R.L.”Ev Point”, avocatul Iulian Timotin și administratorul Oleg Ștefaniuc, au susținut cererea de apel și au solicitat admiterea acesteia în sensul formulat.

Reprezentantul intimatei SRL ”Esco-Voltaj”, Ion Țărnă a pledat pentru respingerea apelului și menținerea hotărîrii instanței de fond.

Reprezentantul intervenientului accesoriu S.R.L. „Eco Evolutions”, legal citat despre locul, data și ora ședinței de judecată, în ședința instanței de apel nu s-a prezentat, nu a comunicat motivele neprezentării și nu a solicitat examinarea apelului în lipsa sa. Instanța de apel, în temeiul art. 379 alin.(2) Cod de procedură civilă, a dispus examinarea apelului în lipsa acestuia.

Aprecierea instanței de apel:

Analizând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul consideră apelul este întemeiat și care urmează a fi admis, cu casează hotărârea Judecătoriei Criuleni, sediul Central din 30 iunie 2025, în partea încasării penalității de întîrziere, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 373 Cod de procedură civilă, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor şi obiecțiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces. În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanța de apel se pronunță în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanță. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Apelantului nu i se poate crea în propria cale de atac o situație mai dificilă decât aceea din hotărârea atacată cu apel, cu excepția cazurilor cînd consimte şi cînd hotărârea este atacată şi de alţi participanți la proces.

În temeiul art. 385 alin. (1) lit. c) Cod de procedură civilă, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să admită apelul şi să caseze integral sau parțial hotărârea primei instanțe, emițând o nouă hotărâre.

În acord cu art. 386 alin. (1) Cod de procedură civilă, hotărârea primei instanțe se casează sau se modifică de instanța de apel dacă: a) circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei nu au fost constatate şi elucidate pe deplin; b) circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, pe care prima instanță le consideră constatate, nu au fost dovedite cu probe veridice şi suficiente; c) concluziile primei instanțe, expuse în hotărâre, sânt în contradicție cu circumstanțele cauzei; d) normele de drept material sau normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat.

În conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă ,fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale, iar conform art. 130 Cod de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblu şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficiența pentru soluționarea cauzei.

În temeiul art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei şi admisibilitatea acțiunii.

Conform art. 239 Cod de procedură civilă, hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanța își întemeiază hotărîrea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță şi pe probele cercetate în ședință de judecată.

Astfel, prevederile legale enunțate în mod expres, obligă instanța de apel să verifice circumstanțele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum şi cele care nu au fost stabilite şi este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei şi să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Recapitulând circumstanțele esențiale ale litigiului, Colegiul judiciar reține că între părțile litigante au fost încheiate trei contracte distincte de livrare a stațiilor de alimentare pentru vehicule electrice și echipamente conexe, după cum urmează:

Contractul nr. 01/ES din 28.06.2019, având ca obiect livrarea bunurilor în valoare de 170 200 lei, în cadrul căruia, potrivit facturii fiscale nr. AAE0314137 din 02.03.2020, bunurile au fost livrate de către S.R.L. „Esco-Voltaj” și recepționate de S.R.L. „Ev Point”. Conform Anexei nr. 1 la contract, termenul de achitare a fost stabilit la 15 zile de la livrare, respectiv până la 17.03.2020.

Ulterior, prin Acordul nr. 1 din 20.07.2020, părțile au modificat termenul de achitare, stabilindu-l până la 01.09.2025, precum și au convenit asupra unei plăți suplimentare în cuantum de 5% din valoarea totală a mărfii, cu titlu de cheltuieli pentru servicii de asistență inginerească, în sumă de 8 510 lei, ce urma a fi achitată până la 01.09.2020.

Contractul nr. 01/EV din 15.10.2019, în valoare de 63 370 EUR, în cadrul căruia, potrivit facturii fiscale nr. AAE0314138 din 03.03.2020 (cu ajustările ulterioare), bunurile în sumă de

1 181 400 lei au fost livrate și recepționate de pârât. Potrivit Anexei nr. 1, termenul de achitare a fost stabilit la 30 de zile de la livrare, respectiv până la 02.04.2020.

Prin Acordul nr. 2 din 20.07.2020, termenul de plată a fost modificat până la 01.09.2020, fiind stipulată, de asemenea, obligația de achitare a 5% din valoarea totală a mărfii cu titlu de servicii de asistență inginerească, în sumă de 59 070 lei.

Contractul nr. 0104/ES din 25.02.2020, în valoare de 464 000 MDL, în cadrul căruia, conform facturii fiscale nr. AAE0314141 din 26.05.2020, bunurile au fost livrate și recepționate de pârât. Potrivit Anexei nr. 1, termenul de achitare a fost stabilit la 180 de zile de la livrare, respectiv până la 22.11.2020.

Prin Acordul nr. 1 din 20.07.2020, părțile au convenit modificarea termenului de plată până la 01.09.2020, precum și obligația achitării a 5% din valoarea totală a mărfii cu titlu de servicii de asistență inginerească, în sumă de 23 200 lei.

În total, în temeiul clauzelor contractuale și al Acordurilor adiționale, suma pretinsă de reclamant cu titlu de servicii de asistență inginerească constituie 90 780 lei, scadentă la data de 01.09.2020.

Colegiul reține, de asemenea, că potrivit clauzei 3.4 din Acorduri, ulterior efectuării plății pentru serviciul prevăzut la pct. 3.3, vânzătorul urma să emită factura fiscală aferentă sumei achitate, în termen de o zi.

Din actul de verificare a decontărilor reciproce pentru perioada 01.09.2019-28.09.2020 rezultă că pârâtul a achitat integral contravaloarea bunurilor livrate, însă nu a executat obligația de plată a sumei de 90 780 lei aferente serviciilor de asistență inginerească.

Totodată, din corespondența purtată între părți, inclusiv răspunsul nr. 106 din 02.10.2020, pârâtul nu a negat expres existența obligației contractuale de plată, solicitând, în esență, prezentarea actelor de predare-primire și a facturilor fiscale aferente serviciilor invocate.

Ulterior, prin răspunsul nr. 157-EVP din 11.05.2021, pârâtul a contestat temeiul și întinderea obligației, invocând neclarități privind calculul și natura prestațiilor solicitate.

Prima instanță, fiind învestită cu examinarea cauzei, a reținut temeinicia acțiunii inițiale formulate de S.R.L. „Esco-Voltaj” și, corespunzător, a dispus respingerea ca neîntemeiată a acțiunii reconvenționale înaintate de S.R.L. „Ev Point”.

În contextul pretențiilor deduse judecății, instanța de apel reține că, potrivit art. 774 Cod civil, în temeiul raportului obligațional, creditorul are dreptul de a pretinde de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute, prestația putând consta în a da, a face sau a nu face.

Conform art. 776 Cod civil, obligațiile se nasc din contract, din fapt ilicit (delict), precum și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

În temeiul art. 858 alin. (1) și (2) Cod civil, obligația trebuie executată în mod corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit, executarea acesteia fiind condiționată de existența unui raport obligațional valabil.

Potrivit art. 901 alin. (1) și (5) Cod civil, în cazul neexecutării fără justificare a obligației, creditorul este în drept, la alegere, să solicite executarea silită, să suspende executarea obligației corelative, să reducă propria obligație, să dispună rezoluțiunea contractului, să pretindă despăgubiri pentru prejudiciul cauzat prin neexecutare sau să recurgă la alte mijloace juridice de apărare prevăzute de lege ori contract. Neexecutarea obligației reprezintă orice abatere de la executarea corespunzătoare a acesteia, incluzând neexecutarea totală sau parțială, executarea necorespunzătoare ori executarea cu întârziere.

Totodată, în conformitate cu art. 1108 alin. (1) Cod civil, prin contractul de vânzare-cumpărare, o parte (vânzătorul) se obligă să transmită un bun în proprietatea celeilalte părți (cumpărătorul), iar cumpărătorul se obligă să preia bunul și să achite prețul convenit.

Aplicând dispozițiile legale menționate la circumstanțele cauzei, instanța de apel reține că între părți au existat raporturi juridice obligaționale derivate din contracte de vânzare-cumpărare, în cadrul cărora reclamantul a livrat bunuri, iar pârâtul a recepționat aceste bunuri, fără a contesta livrarea și recepționarea lor.

Totodată, prin acordurile adiționale încheiate de părți, acestea au convenit în mod expres asupra obligației pârâtului de achitare a unei sume suplimentare, în cuantum de 5% din valoarea totală a mărfii, cu titlu de cheltuieli pentru servicii de asistență inginerească, stabilind și termenul concret de executare a acestei obligații.

Instanța de apel constată că aceste clauze contractuale nu au fost contestate de pârât sub aspectul valabilității lor, nefiind solicitată anularea, rezoluțiunea sau declararea nulității acestora, astfel încât ele produc efecte juridice obligatorii pentru părți, în temeiul principiului forței obligatorii a contractului.

Din materialele cauzei rezultă, că bunurile livrate au fost recepționate, iar obligația de plată a prețului acestora a fost executată, însă obligația distinctă de plată a sumei de 90 780 lei, stabilită prin acordurile adiționale, nu a fost executată de pârât în termenul contractual de 01.09.2020.

Argumentele pârâtului, potrivit cărora serviciile de asistență inginerească nu ar fi fost prestate și că lipsa unor acte de recepție ar exclude existența obligației de plată, nu pot fi reținute de instanța de apel, întrucât obligația de plată rezultă direct din convenția părților, iar clauza contractuală nu condiționează nașterea obligației de existența unor acte suplimentare de recepție, ci de acordul expres al părților materializat în contract și acordurile adiționale semnate.

În acest context, instanța de apel reține că simpla invocare a neexecutării sau a lipsei unor înscrisuri suplimentare nu este de natură să înlăture efectele juridice ale unei obligații contractuale valabil asumate, atât timp cât pârâtul nu a făcut dovada anulării sau ineficacității clauzelor contractuale respective.

Prin urmare, Colegiul judiciar consideră că instanța de fond a admis corect pretenția S.R.L. „Esco-Voltaj” privind încasarea costului serviciilor de asistență inginerească, întrucât, în speță, se constată existența unei obligații certe, lichide și exigibile în sarcina pârâtului, în cuantum de 90 780 lei, neexecutată la scadență. Această neexecutare atrage incidența răspunderii contractuale și conferă creditorului dreptul de a solicita executarea silită a obligației asumate.

Cu referire la pretenția S.R.L. „Esco-Voltaj” privind încasarea penalității de întârziere, Colegiul judiciar apreciază că instanța de fond a admis în mod eronat această pretenție, din următoarele considerente.

Potrivit art. 947 alin. (1) Cod civil, Clauza penală este o prevedere contractuală prin care părţile evaluează anticipat prejudiciul, stipulînd că debitorul, în cazul neexecutării obligaţiei, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun (penalitate).

Astfel, clauza penală reprezintă o convenție accesorie prin care părțile evaluează anticipat prejudiciul ce ar putea rezulta din neexecutarea obligației, stabilind obligația debitorului de a achita o sumă determinată în cazul încălcării obligației asumate. Totodată, caracterul accesoriu al clauzei penale presupune că aceasta poate fi aplicată doar în limitele și condițiile

expres convenite de părți, iar întinderea obligației de plată a penalității trebuie stabilită cu respectarea principiilor bunei-credințe, echității și proporționalității.

Potrivit clauzei 3.3 din Acordul nr. 1, Cumpărătorul se obligă ca pînă la data de 01.09.2020 să efectueze în beneficiul Vînzătorului plata de 5% din valoarea totală a mărfii înstrăinate, ce reprezintă cheltuielile Vînzătorului pentru serviciile de asistenţă inginerească.

Pct. 3.4. din Acordurile Adiționale prevedee, că după efectuarea plății pentru serviciul indicat în pct.3.3 capitolul III din prezentul Acord, Vînzătorul, în termen de 1/una/zi, va emite Cumpărătorului actul contabil(factura fiscală) pentru suma transferată.

În speță, prin clauza 3.5 din Acordurile adiționale semnate la 20 iulie 2020, părțile au convenit că încălcarea termenului de scadență din 01 septembrie 2020 pentru obligațiile prevăzute la pct. 3.1 și pct. 3.3 conferă vânzătorului dreptul de a pretinde o penalitate în mărime de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere.

Colegiul observă, că obligația pentru care se solicită aplicarea penalității derivă din clauza 3.3 a Acordurilor adiționale și vizează achitarea unei sume reprezentând 5% din valoarea totală a mărfii înstrăinate, calificată de părți drept cheltuieli pentru serviciile de asistență inginerească.

Totodată, din interpretarea sistemică a clauzelor contractuale rezultă că părțile au prevăzut la pct. 3.4 din Acorduri că factura fiscală urma să fie emisă de Vânzător după efectuarea plății de către Cumpărător. Prin urmare, obligația de emitere a facturii fiscale nu constituia o condiție prealabilă exigibilității obligației de plată și nici un temei pentru amânarea scadenței acesteia, ci reprezenta o obligație ulterioară, asumată de Vânzător după executarea prestației bănești de către Cumpărător.

În speță, materialele cauzei relevă că imediat după expirarea termenului de executare a obligației, pârâtul nu a negat în mod categoric existența obligației de plată, ci a solicitat reclamantului prezentarea documentelor pe care le considera necesare pentru justificarea creanței, și anume actul de primire-predare a lucrărilor și factura fiscală aferentă serviciilor de asistență inginerească. Această poziție rezultă expres din scrisoarea nr. 106 din 02 octombrie 2020(f.d.33,vol.I).

Mai mult, însuși reclamantul, prin scrisoarea din 11 noiembrie 2020, a acceptat solicitarea pârâtului privind achitarea sumei de 90 780 lei și a comunicat că renunță la penalitățile acumulate, cu condiția executării benevole a obligației principale. Astfel, chiar creditorul a manifestat o conduită din care rezultă că nu a considerat la acel moment necesară valorificarea imediată a clauzei penale și a preferat continuarea negocierilor în vederea executării amiabile a obligației(f.d.35, vol.I).

Ba mai mult, Colegiul reține că penalitatea solicitată de reclamant a fost calculată pentru perioada din 02 septembrie 2020 până la 21 iunie 2023, ceea ce a condus la acumularea unei sume de 120 786,10 lei, superioară obligației principale restante de 90 780 lei.

În aceste circumstanțe, instanța de apel apreciază că aplicarea mecanică a clauzei penale convenite de părți conduce la un rezultat vădit disproporționat în raport cu scopul acestei instituții juridice. Or, clauza penală are menirea de a garanta executarea obligațiilor contractuale și de a compensa anticipat prejudiciul cauzat prin neexecutare, fără a constitui însă un mijloc de îmbogățire a creditorului sau de sancționare excesivă a debitorului.

Colegiul observă că pe întreaga perioadă ulterioară scadenței obligației a existat un litigiu real între părți privind natura juridică a obligației prevăzute la pct. 3.3 din Acorduri, existența serviciilor de asistență inginerească și necesitatea prezentării documentelor justificative

aferente. Astfel, neexecutarea obligației nu s-a datorat exclusiv unei conduite pasive sau de rea-credință a pârâtului, ci a fost determinată și de divergențele existente între părți cu privire la temeiul și întinderea obligației de plată.

Relevant este și faptul, că reclamantul nu a întreprins măsuri judiciare imediate pentru valorificarea dreptului său, preferând pe parcursul unei perioade îndelungate continuarea corespondenței și a negocierilor extrajudiciare. Mai mult, prin scrisoarea din 11 noiembrie 2020, acesta și-a exprimat disponibilitatea de a renunța la penalitățile acumulate, condiționând această renunțare de executarea benevolă a obligației principale. O asemenea conduită demonstrează că însuși creditorul nu a considerat penalitatea ca fiind un element indispensabil al executării obligației și a acceptat posibilitatea stingerii raportului juridic fără aplicarea acesteia.

Prin urmare, Colegiul judiciar concluzionează că instanța de fond a admis în mod eronat pretenția privind încasarea penalității de întârziere, motiv pentru care hotărârea urmează a fi casată în această parte, cu respingerea cerinței de încasare a penalității în sumă de 120 786,10 lei ca neîntemeiată.

Din considerentele expuse supra și având în vedere că circumstanțele relevante ale pricinii au fost stabilite de către prima instanță, însă au fost apreciate eronat, iar normele de drept material au fost aplicate greșit, fără a fi necesară administrarea sau verificarea suplimentară a probelor, Colegiul judiciar ajunge la concluzia că apelul declarat de avocatul Iulian Timotin, în interesele S.R.L. ”Ev Point” urmează a fi admis, cu casarea hotărârii Judecătoriei Criuleni, sediul Central din 30 iunie 2025, în partea încasării penalității de întîrziere și pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, de respingere a cererii de chemare în judecată înaintată de S.R.L. ”Esco-Voltaj” către S.R.L. ”Ev Point” privind încasarea penalității de întîrziere.

În conformitate cu art. 385 alin.(1) lit. c), art. art. 389-390, CPC, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

d e c i d e :

Se admite cererea de apel declarată de avocatul Iulian Timotin, în interesele S.R.L. ”Ev Point”.

Se casează hotărârea Judecătoriei Criuleni, sediul Central din 30 iunie 2025, în partea încasării penalității de întîrziere și în această parte, se pronunță o nouă hotărîre, prin care:

Se respinge, ca neîntemeiată, cererea de chemare în judecată, înaintată de S.R.L. ”Esco-Voltaj” către S.R.L. ”Ev Point” privind încasarea penalității de întîrziere în mărime de 120786,10 (o sută două zeci mii șapte sute optzeci și șase,10) lei.

În rest, hotărârea Judecătoriei Criuleni, sediul Central din 30 iunie 2025, se menține.

Decizia este definitivă din momentul pronunţării, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiţie în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Președintele completului,
judecătorul Valeriu Arhip

Judecătorii Hristina Craveț

Roman Pascari